

50-TALSPÄRLA

2012-08-13

Av: Projekt om hållbarhet

Text: Emma Henriksson

Hökarängen är ett helt enastående exempel på 50-talets arkitektur. Det första som fick mig intresserad av Hökarängen var just arkitekturen, men det första som fick mig att åka hit var en fest. Det var när jag för kanske 15 år sedan skulle på en fest i kollektivhuset Cigarrlådan. Det var en mörk vinterkväll och jag kom med tunnelbanan och möttes av ett mysigt och välkomnande centrum med gågata och lysande neonskyltar. Det här var något alldeles speciellt. Det kändes som att flytta tillbaka till 50-talet. Det finns en slags hemtrevlig och mysig känsla i hela stadsdelen.

Att de boende skulle känna sig hemma var också en av idéerna när området planerades. Stadsdelen delades därför in i mindre grannskapsenheter. Det skulle finnas gröna lungor och centrumanläggningar med kommersiell- och annan service. Byggnaderna består framförallt av trevånings lamellhus i varma jordfärger. Stor omsorg är nedlagd på material och detaljlösningar liksom variationen i utformningen av portar, fönster, balkonger och smidesarbeten.

Jag kan förstå att Stockholms stadsmuseum vill göra hela Hökarängen till ett riksintresse. Klart att man som fastighetsägare blir stolt över ett sådant initiativ, samtidigt så kommer vår vardag att bli lite krångligare om det blir en realitet.